

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 21. Cur Beneficiorum permutatio propriâ autoritate facta sit simonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

bona temporalia talium hospitalium, uti tenentur
Suar. & alii cum *Castrop.* supra.

107

§. 5. Docent communiter omnes, quòd officia
 ad nutum revocabilia, uti sunt Vicariatus tempo-
 ralis, officium Legati, non sint materia Simonia.
 Similiter officia Ecclesiae temporalia, uti sunt
 Procuratoris rerum temporalium Ecclesiae, Advo-
 cati, Syndici, Judicis ab Episcopo constituti
 in locis, ubi habet temporalem jurisdictionem, item
 Dispensatoris seu Oeconomi, Sacristae vel Custo-
 dis, non sunt materia Simoniae Juris naturalis, qui-
 in se nil spirituale habent: si tamen soleant exerceri
 per Clericos, venditio illorum est prohibita Jure
 Ecclesiastico tanquam simoniaca, *Suar.* c. 29. n. 3.
Pirh. n. 121. Quòd si exerceri soleant etiam per laicos,
 vendi poterunt, *Silv.* & *Pirh.* ibidem. Functiones
 tamen ejusmodi officiorum nullo Jure prohiben-
 tur vendi, cum sint merè corporales, *Suar.* n. 13.
Pirh. n. 122. Etiam videri potest de illis *Illf.* T. 5. n. 311.

108

§. 6 Coadjutoriae beneficiorum, quae nihil aliud
 sunt, quam quaedam facultates auctoritate Ponti-
 ficis concessae exercendi officium, quòd proprie-
 tarius exercere tenetur, tamen si cum futura succes-
 sione concedantur, beneficia non sunt, hinc
 non sunt materia Simoniae Juris Ecclesiastici vel
 naturalis, si quid temporale detur solum in sustentationem
 admittentis Coadjutoriae, *Castrop.* supra, hae enim sustentatio ipsi debita est. An autem
 praesimonium, titulus, Commenda aliaque simi-
 lia sint strictè beneficia vel materia Simoniae, dice-
 tur L. 4. à n. 217., item de Vicariatu Episcopi, Offi-
 cialatu, & quibusdam aliis, vide dicenda hic n. 214.

109

Q. 21. Cur beneficiorum permutatio propria aucto-
 ritate facta sit simoniaca. R. §. 1. Caram. putat
 ideo esse, quòd Papa tollat ab uno beneficio
 Spiritua-

spiritualitatem, & sic pro temporalitate unius detur spiritualitas alterius. *Contra est*, 1. Papa vult utrumque beneficium manere invendibile, impermutabile & annexum suo officio spirituali, ideo enim ex motivo Religionis prohibet venditionem & permutationem utriusque, quia utrumque est spirituale & manet tale, propter connexionem cum officio spirituali, ergo à neutro tollit spiritualitatem. 2. Papa non determinat, quodnam ex illis determinatè fiat temporale, neque fundamentum est dicendi hoc potius fieri quàm illud, ergo neutrum fit temporale; sed neque indeterminatè tantùm vult unum esse temporale, tum quia hoc gratis fingitur, tum quia temporalitas debet subjecto determinato convenire, uti albedo, tum etiam quia Papa vult utrumque esse & manere spirituale, uti dictum est, ergo.

§. 2. *Carden.* in 1. Crisi d. 67. c. 3. dicit esse ideo, quia spirituale commutatur cum temporali, nam temporale, quod est in beneficio A., est extrinsecè spirituale, propter nexum, quem habet cum spirituali, ergo beneficium A. est saltem partialiter spirituale: similiter beneficium B, ergo cum totum beneficium A. detur pro toto beneficio B, utrumque datur aliquid saltem partialiter spirituale pro aliquo saltem partialiter temporali. *Si dicas*, singula habere aliquid spirituale & aliquid temporale, spirituale autem commutari cum spirituali, & temporale cum temporali. *Reponit*, id gratis fingi, nisi enim accedat autoritas Superioris, temporale, quod inest, nequidem virtualiter separatur à spirituali, sed sunt moraliter unum, ergo dici non potest, quòd spirituale respondeat soli spirituali, & temporale soli temporali, sed tempo-

110

temporale spiritualizatum totum indivisibilitate dabitur pro temporali spiritualizato, ergo aliquid partialiter spirituale commutabitur cum aliquo partialiter temporali, quod est simonia Juris naturalis. *Confirmatur*, nam si accedat autoritas Superioris, tum permutatio non erit simoniaca, quia Jus temporale percipiendi fructus per dispensationem virtualiter separatur ab officio spirituali, per hoc nempe, quod eo modo permittatur contractus circa Jura illa temporalia, atque si non essent annexa spirituali, qualiter etiam fit virtualis separatio, si vendatur calix consecratus, ergo è contrà si Ecclesia id fieri prohibeat, uti prohibet in beneficiis, temporale & spirituale sic manebunt connexa, ut quod datur pro uno, censeatur dari etiam pro altero. Hæc explicatio est probabilis; sed

¶ §. 3. Simonia, quæ intervenit in permutatione beneficiorum, facilius explicatur dicendo, quod fit Simonia Juris Ecclesiastici tantum, nam Lex facit objectum suum esse materiam illius virtutis, ex cuius motivo lex ponitur, uti explicatum est L. I. n. 626., Ecclesia autem talem permutationem prohibuit ex motivo Religionis, ne res spirituales subjiciantur humanis contractibus, & tractentur instar profanarum, & maxime, ut caveatur periculum commutandi res spirituales cum temporalibus, quod periculum est in beneficiis, quibus annexum est Jus percipiendi temporalia, quorum posset haberi major ratio, quam rei spiritualis, ergo id prohibendo facit transgressionem esse simoniacam irreverentiam erga res spirituales, sicuti præcipiendo ex motivo reverentiæ, ut jejuni communicemus, facit, ut communicatio sumpta à non jejuno sit sacrilega.

Quomodo in permutationibus, resignationibus
consti

constitutionibus pensionum, committatur Simonia, dicitur Lib. 4., quando de illis agitur.

Q. 22. *An omnis permutatio rei spiritualis cum spirituali sit simoniaca.* R. §. I. Dicitur esse in materia beneficiorum, uti si duo ita paciscantur, do tibi meum suffragium in hac electione, & tu dabis mihi tuum in alia; tu elige nepotem meum ad hoc beneficium, & ego eligam tuum ad illud &c., ita cum aliis *Rayn. de benef. L. 2. S. 1. c. 2. n. 32.*, si tamen sine pacto & obligatione ulla dicerent, fave mihi nunc tuo suffragio, & ego vicissim tibi aliâ vice favebo, *Alloza V. Simonia S. 2. n. 28.* dicit non esse Simoniam, quia est tantum petitio vel oblatio favoris liberè præstandi vel negandi; res tamen periculosa est, & ideo fugienda, quia vix aberit pactum tacitum & susceptio alicujus obligationis.

§. 2. Pacisci de beneficio alicui dando pro suffragio in electione, est Simonia, uti patet ex hætenus dictis, quia est permutatio rerum spiritualium in materia beneficiaria, quæ prohibetur ab Ecclesia, ita cum aliis *Pirb. L. 5. T. 3. n. 87.*

§. 3. Permutatio rerum aliarum spiritualium etiam privatâ authoritate facta, non est simoniaca, neque ullo Jure prohibita, ita cum aliis *Raynaud. supra*: unde est licitum permutare calicem cum calice, Reliquias cum Reliquiis, &c., item licitum est sic pacisci, tu lege pro me Sacrum, & ego pro te orabo, vel dabo eleemosynam, ita *Suar. c. 30. n. 5. & c. 31. n. 20. Pasq. de Sacrif. q. 919. Dian. P. 4. Tract. 4. R. 150. Pirb. n. 124.* aliique communiter, ratio est, quia Jura tantum prohibent permutationes in materia beneficiaria, ergo cum hæc sint odiosa, non debent extendi ad alias materias; neque ulla irreverentia est, si una res spiritualis sit

G

veluti